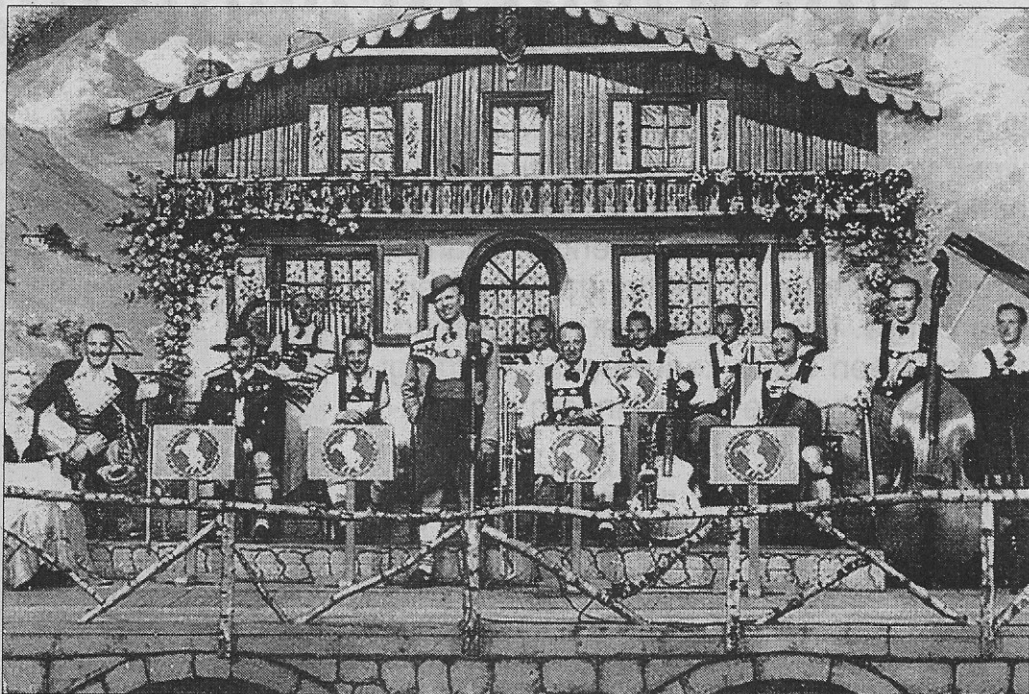

Het Witte Paard

Geregeld klagen stadsgenoten over het feit dat het zo jammer is dat de feestzaal *In 't Witte Paard* niet meer bestaat. De dramatische brand, die gelukkig geen mensenlevens kostte, blijft nog steeds nazinderen.

Het podium met Leo Martin en zijn orkest.

Vooral bij de toeristen, die in onze stad een paar dagen of wat langer verbleven, stond er altijd een avondje *Wit Paard* op hun amusementsprogramma. Hoeveel Engelse toeristen hebben er niet één van hun plezierigste avonden uit hun vakantieperiode meegemaakt? Neem bijvoorbeeld de groep van Leo Martin, die met zijn tirolerorkest bij de eerste gespeelde muziknoten er de sfeer in kon brengen. Wat er daar gelachen, gezongen en natuurlijk gedronken werd,

kan men niet in getallen neerschrijven.

Maar 't *Witte Paard* was ook de mooie, grote vergaderzaal van de Oostendenaars. Bals, feesten en politieke vergaderingen werden er regelmatig gehouden. Dit gebeurde allemaal in de winterperiode.

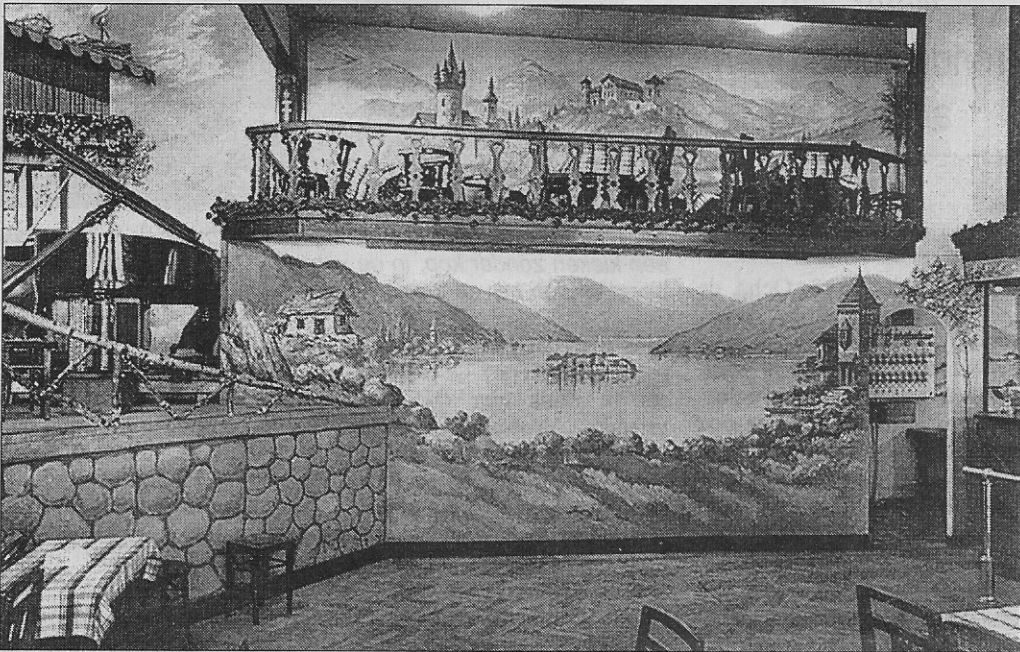
't *Witte Paard* was de na-oorlogse benaming wat vroeger *Den Helder* was. *Den Helder* was eveneens een feest- en balzaal en in het beginstadium een klasserestaurant. Veel Oostendenaars hebben herinneringen aan 't *Witte Paard* omdat het jaarlijkse bal van

hun vereniging er plaatsvond. Het kon een sportvereniging zijn of een oud-strijdersmaatschappij, meestal met de zaal vol.

Fascisten

Bij politieke meetings was er ook altijd wel veel volk. Voor de Tweede Wereldoorlog kwam de stichter van de fascistische partij Rex er een paar keer voor de parlementaire verkiezingen een speech houden. Hij deed dat in het Frans en toch zat de zaal vol. Bovendien moest men zelfs entreegeld betalen om hem te horen spreken. De toegangsprijs was 5 fr., wat nu zeker met 100 tot 150 fr. overeen zou komen. Men kwam er als naar een spektakel luisteren. Wie na 1945 veel volk trok, was Adolf Van Glabbeke. De mensen stonden tot buiten, zodat er nog een luidspreker aan de gevel moest worden aangebracht.

Neen, de Van Iseghemlaan is niet meer dezelfde sinds het verdwijnen van 't *Witte Paard* na de brand op een paaszaterdag. Ook dat behoort voor ons tot de mooie tijd van weleer.

Een onderdeel van de versiering van de zaal.